Dinsdag 9 Juli 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4855

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Tel. 1050. Postbus 80, Willemstad
Redactie-adres Conscientiesteeg 27

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14. Oranjestad: tel 38.

Russen zetten Duitsers uit Oostenrijk.

29 Juni begint Europese vredesconferentie

EEN RUSSISCHE VERKLARING VERWACHT.

door

Joseph Dynan.

Joseph E. Dynan

Diplomaten van de Westelijke mogendheden kijken met spanning uit naar een verklaring over Duitsland, welke Molotov de vorige week beloofde. Hedenmiddag zal de Ministerraad de besprekingen over de Duitse vraagstukken openen. Voorts zal men de uiteindelijke text der overeenkomsten over de Italiaanse herstelbetalingen en de voorgestelde regels van procedure voor de vredesconferentie behandelen.

De bespiegelingen over de aard van Molotovs verklaring lopen van een rechtstreeks aanbod om met Groot Britannië, de Verenigde Staten en Frankrijk mee te doen aan de vestiging van centrale bestuursorganen tot een uitgesproken veroordeling van de geheime onderhandelingen welke volgens de bewering van sommige Russen achter de rug der Sovjets worden gevoerd.

Een Tass-bericht van Zondag uit Parijs verklaarde, dat de Verenigde Staten, Groot Britannië en Frankrijk gewikkeld zijn in afzonderlijke onderhandelingen over Duitsland waartoe Molotov om een of andere reden niet werd uitgenodigd. De Sovjets vrezen dat deze besprekingen de eventuele consolidatie van de drie Westelijke zones op een federaal systeem beogen. Het is bekend, dat zowel Groot Britannië als de Verenigde Staten een soort opheffing van de huidige starre grenszones in Duitsland wensen en een einde aan de verdeling van Duitsland in on-economische luchtdichte compartementen.

De Noordamerikanen en Britten zeggen, dat dit beloofd werd te Potsdam toen de mogendheden overeenkwamen om Duitsland economisch te verenigen.

Frankrijk heeft een uitgebreid stel voorstellen klaar gemaakt met betrekking tot de toekomst van Duitsland, inbegrepen de invoeging van het Saargebied in het Franse economische systeem en de politieke afscheiding van het Rijnland van Duitsland, alsook de internationale beheersing van het Ruhrgebied. (Parijs, (AP) 9.7).

MOSKOU OVER OOSTENRIJK.

De radio van Moskou zeide, dat het tijdschrift „Nieuwe Tijden" een ernstige aanval deed op de bezettende mogendheden in Oostenrijk en de Oostenrijkse regering. Zo beweerde het blad, dat fascisten worden getolereerd en het economisch herstel van het land genegeerd wordt. Zonder melding te maken van Ruslands opvordering der Duitse bezittingen in Oostenrijk of de uitzetting van Duitsers en andere „vreemdelingen" uit de Sovjet-zone, verklaarde het blad: „Men krijgt de indruk, dat een poging wordt gedaan om Oostenrijk te veranderen in een werktuig van de internationale reactionnairen voor hun plannen tegen de Balkan en Midden-Europese landen."

„De Herstel-Organisatie", aldus het blad, „welker hulp luid werd aangekondigd, leeft de plichten niet na, die zij op zich nam. De klassenstrijd in Oostenrijk neemt in hevigheid toe als gevolg van de onbevredigende voorziening van de belangrijkste benodigdheden. Men moet zich wel afvragen of de Figl-regering werkelijk Oostenrijks economisch leven wenst te herstellen." Het blad beweerde ook, dat zekere Engels-Amerikaanse kringen Rusland willen uitsluiten van de handel met Oostenrijk en deze handel monopoliseren (Londen, (AP) 8.7).

RUSSEN ZETTEN DE DUITSERS UIT.

Het Sovjet-leger is begonnen om 54.000 Duitsers en andere niet-Oostenrijkers te verwijderen uit de Russische zone in Oostenrijk, overeenkomstig een plotseling uitgevaardigd besluit waarbij Maandag 6 uur als tijdslimiet werd vastgesteld. Oostenrijkse regeringskringen zeiden, dat 900 personen reeds zijn verwijderd uit Horn en 700 uit Mistelbach. Deze mensen werden in open vrachtauto's geplaatst en gebracht naar de spoorwegstations waar zij in open wagons werden geladen. Elk persoon mag 30 pond aan bezittingen meenemen. Het Oostenrijkse Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft de politie opdracht gegeven om niet te helpen bij de uitzetting van personen die vóór 31 Maart 1938 zich in Oostenrijk vestigden (Wenen (AP) 8.7).

DE EFFECTEN VAN DE ATOOMBOM.

De X-stralen en onzichtbare neutron-stralen welke door de atoombom werden afgegeven waren verlammender dan de schok en de hitte waardoor sommige schepen getroffen werden bij de proef te Bikini. Het lijkt alsof een deel van de vloot niet in staat geweest zou zijn om weg te varen, zelfs indien de machines intact waren gebleven. Waarschijnlijk zouden deze schepen niet langer dan enkele dagen op gang gehouden kunnen worden voordat zij spookschepen zouden worden wegens gebrek aan personeel. Het juiste effect van deze stralen is en zal het strengst bewaakte geheim van de atoombom blijven. Het feit, dat vele van de 3400 dieren kans hebben te blijven leven, zegt nog niet alles over het effect op de mensen.

Groepen, die speciaal geoefend waren, konden het lagoen binnenvaren drie uren na de uitbarsting. Doch zij konden de talloze schepen niet dicht genoeg naderen. Rondom deze schepen waren er X-stralen als meters-dikke muren.

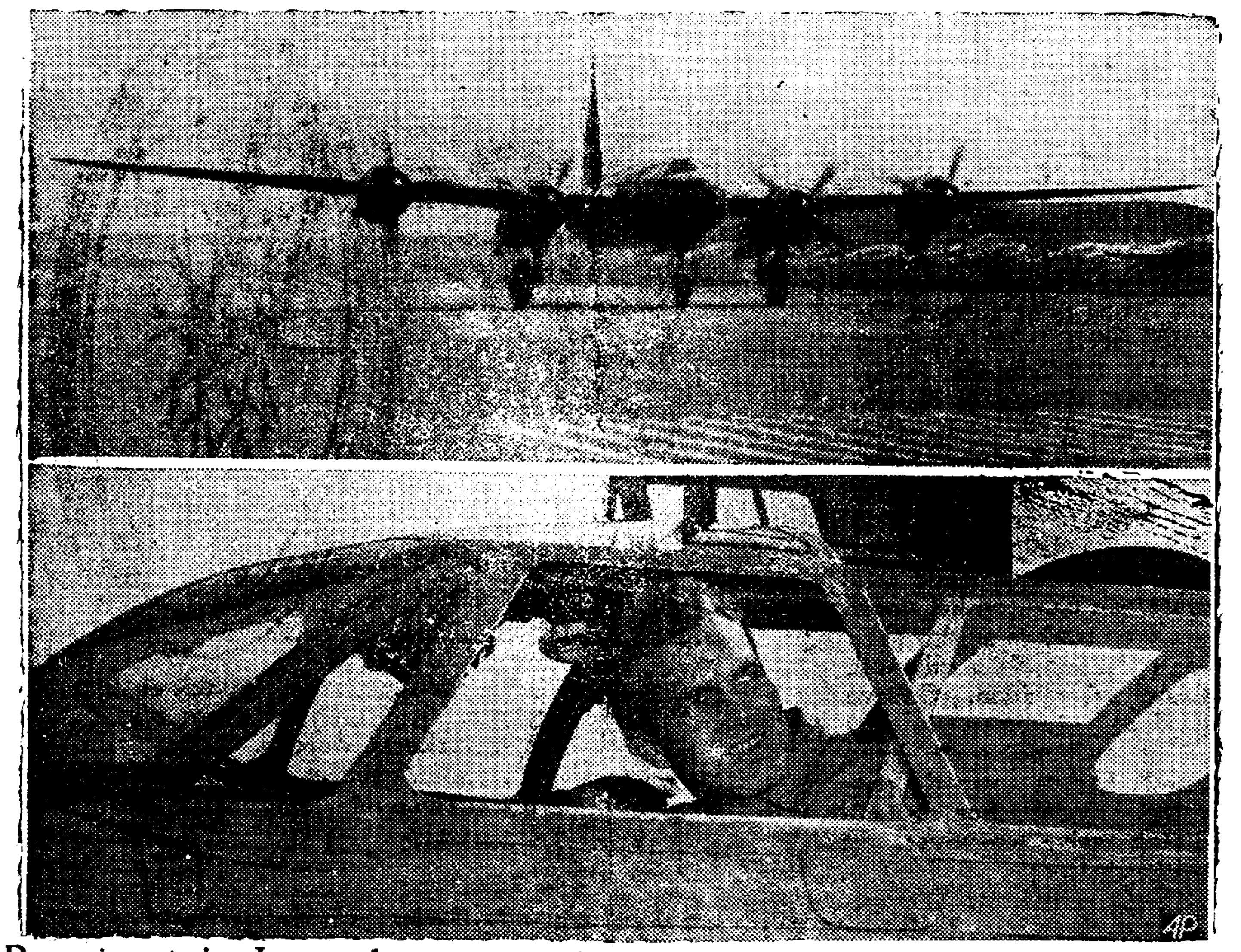
De buitenrand van deze muren voor X-stralen waren scherp afgelijnd. Slechts een zeer korte afstand bestond er tussen de veilige en de gevaarlijke zones.

Zelfs vliegtuigen die op 600 meter hoogte boven de schepen vlogen een uur na de ontploffing pikten de uitstraling op. Die hoogte was het „dak" van de X-stralen. Ook het water nabij het punt van uitbarsting en rondom enkele van de schepen was onveilig.

De neutron-stralen verschenen slechts tijdens de flits van de uitbarsting doch zij werden opgenomen in vaste stoffen en veroorzaakten allerlei andere soorten stralen. Men schat dat de stralen gevaar opleverden binnen een straal van anderhalve kilometer van de bom. De uitstraling binnen deze afstand was verschrikkelijk. Op 3 kilometer afstand was de uitstraling nog gevaarlijk. De natuurkundigen waren het er over eens, dat de stralen slachtoffers zouden hebben veroorzaakt onder de meeste of alle bemanningen die zich bovendeks bevonden van de schepen. Sommige zouden onmiddellijk zijn gedood door de stralen; anderen zouden binnen een week of een maand ziek zijn geworden. Nog anderen zouden ziek zijn geworden, hoewel zij zouden herstellen, doch sommigen zouden een of andere blijvende nasleep krijgen. Wat van belang is in de tijdsduur dat men aan deze stralen is blootgesteld. Men zou enkele minuten blootgesteld kunnen zijn zonder gevaar. Enkele uren zouden zeer schadelijk zijn en zouden zelfs de dood ten gevolge kunnen hebben.

Doch de bemanningen zouden waarschijnlijk langer blootgesteld zijn geweest. Sommige schepen bleven twee dagen lang gevaarlijk door de uitstraling. Vooral de opvarenden van transportschepen zouden ernstig zijn blootgesteld.

Het is veilig om te zeggen dat met het huidige type van transportschepen de troepen aan boord ongeschikt zouden worden om te vechten en misschien zelfs geen landing zouden kunnen uitvoeren. Gepantserde schepen zouden de stralen wel enigszins kunnen tegenhouden, doch niet volkomen (Aan boord van de „Appalachian" (AP) 8.7).

Deze viermotorige Japanse bommenwerper (boven), de enige van dit type die bestaat, stijgt op van het vliegveld te Newark, N.J. voor een proefvlucht. De bestuurder, Kolonel Harold E. Watson van Farmington, Conn. (beneden) kijkt uit de stuurhut van de bommenwerper kort vóór het vertrek.

DE BRITSE LENING WORDT BESPROKEN.

Het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden stemde met 181 tegen 67 een poging af om de bespreking van de Britse lening van 3.750 millioen dolar te beletten nadat Truman en Byrnes vroegen om een spoedige behandeling. De lening werd formeel voorgelegd aan het Huis voor een debat van vier dagen (Washington, (AP) 8.7).

IS ONAFHANKELIJKHEID VOOR PUERTO RICO GEWENST?

Maury Maverick, vroeger voorzitter van de corporatie van kleinere oorlogsfabrieken, verklaarde, dat onafhankelijkheid de zelfmoord voor Puerto Rico zal betekenen. Hij bepleitte dat het een soort gebiedsdeel van de Verenigde Staen zou worden. In een memorandum aan Truman en de Departementen van Buitenlandse Zaken, Binnenlandse Zaken, Handel, Oorlog en Marine waarschuwde Maverick tegen — wat hij noemde — een „dwaze daad ten aanzien van Puerto Rico". Het probleem lijkt misschien klein, doch is het niet, zeide hij. Tot nu toe heeft Puerto Rico veel te weinig aandacht gehad van de Verenigde Staten. Deze quaestie, aldus Maverick, is van groot belang voor het volk van de Verenigde Staten en de wereld. Het is geen quaestie waarvan men zich gemakkelijk kan afmaken, noch bezien van het militaire standpunt noch van het internationale standpunt (Washington, (AP) 8.7).

POLITIEK PACT.

Het blad „El Pais" van Venezuela bericht, dat de serie vergaderingen en particuliere gesprekken, die gehouden zijn tussen de politieke partijen, hebben geleid tot een fusie tussen de partijen U.R.D. (Conservatieven) C.O.P.E.Y. (semi-liberalen), U. P.V. (Communisten) en de P.C.U. (uiterst linkse Communisten).

Deze fusie heeft ten doel een groep candidaten uit deze partijen te kiezen en propaganda voor hen te maken om hen zodoende in de Volksvertegenwoordiging te brengen.

het nieuws van vandaag

De Russen hebben hun besluit om de industrieën en Duitse bezittingen in Oostenrijk in te palmen doen volgen door de uiteenzetting van alle Duitsers en „vreemdelingen" uit hun zone. Met niet meer dan 30 pond per persoon aan bezit worden de mensen in open vrachtauto's geladen en weggevoerd. Wat men achterlaat zal wel door het Rode leger worden „gered" zodat de schadeloosstelling nog wat vergroot wordt.

Deze maatregelen zijn vergezeld gegaan van een artikel in het Sovjet-blad „Nieuwe Tijden (hoe ironisch) waarin een felle aanval wordt gedaan op de andere bezettende mogendheden en de Oostenrijkse regering omdat deze „de economische heropbouw van het land negeert". Bovendien kreeg de Herstel-Organisatie (UNRA) er van langs omdat zij haar beloften niet zou naleven. Het gevolg hiervan zou een toeneming van de klassenstrijd zijn, aldus legt het communistische blad heel simpel uit. En natuurlijk zitten de „internationale reactionnairen" achter dit snode plan.

Men moet maar brutaal zijn. Nog kort geleden werd op de conferentie van de Herstel-Organisatie in de Verenigde Staten een beroep gedaan op de Russische strijdkrachten in Oostenrijk om... niet meer van het land te leven en haar voedsel in te voeren, teneinde de taak van de Herstel-Organisatie te vergemakkelijken. En de klap op de vuurpijl is, dat „Nieuwe „Tijden" de Oostenrijkse regering ervan beschuldigt opzettelijk het herstel van Oostenrijks economisch leven tegen te werken. Van de andere kant waarschuwt een Sovjet-generaal, dat pogingen om de Russische order tegen te werken een verdere verslechtering van het Oostenrijkse economische systeem ten gevolge zal hebben. Verder commentaar is overbodig. Als men het een maar met het ander in verband brengt....

In Parijs schijnen de Ministers eindelijk besloten te hebben de uitnodigingen voor de bijwoning van de Europese vredesconferentie toch maar te verzenden.

Op 29 Juni zal men bijeenkomen. Voorlopig zetten de ministers de besprekingen voort. Men zal Duitse vraagstukken gaan aanvatten en een verklaring van Molotov ten aanzien van Duitsland wordt tegemoet gezien. Sommigen verwachten, dat deze verklaring een berisping zal zijn van de andere drie van de Grote Vier over hun afzonderlijke besprekingen.

Onze Staatslieden aan de Arbeid.

Heilige Ernst.

De reeks krantenartikelen over onze staatsmannen vervolgend publiceren wij hierbij het welkomstwoord van Prof. Mr. Carl P. M. Romme in de r.k. Volkskrant:

Delegaties uit Curaçao en Suriname zijn in Nederland aangekomen, om besprekingen te voeren over de status dier rijksdelen in het Koninkrijk. In een persconferentie heeft de voorzitter der Curaçaose delegatie als zijn mening te kennen gegeven, dat reeds op de grondslag van de geldende grondwet hervormingen kunnen worden ingevoerd en dat men het aanbrengen daarvan wil bevorderen, in afwachting van wat de Rijksconferentie straks definitief zal beslissen.

Het is te begrijpen, dat de wens in Curaçao en Suriname levenig is, om tot daden te komen ter uitvoering van de gedachten der Koninklijke rede van 7 December 1942, die voor de West evenzeer geldt als voor de Oost. Wij zijn er kort aan toe, dat het een jaar geleden is, dat ook in het Oostaziatische deel van het Rijk de oorlog eindigde — en sedertdien hebben Curaçao en Suriname kunnen wachten en nog eens wachten. Dat dit zo niet kan voortduren, spreekt van zelf.

Of de inlossing van de Koninklijke beloften ten opzichte van Curaçao en Suriname in één dan wel in twee étappen moet geschieden, zullen wij hier niet behandelen.

Vermoedelijk zou wel iedereen het liefst zien, dat een voorlopige oplossing zou kunnen worden overgeslagen en dat rechtstreeks maar dan ook onverwijld, zou kunnen worden aangestuurd op een definitieve regeling. Maar het is hier noch de tijd noch de plaats, om daarop dieper in te gaan en af te wegen, welke beslissing de beste is, om ter zake van de onderlinge verhoudingen der gebiedsdelen het gemeenschappelijke doel zo spoedig en zo goed mogelijk te bereiken.

Waarvoor het hier wel de tijd en wel de plaats is, dat is: om aan de delegaties van Curaçao en Suriname een hartelijk welkom toe te roepen, en daaraan toe te voegen, niet enkel de hoop, maar de stellige verwachting, dat de delegaties uit deze gebiedsdelen zullen ondervinden, hoe in Nederland allerwegen een levendig begrip bestaat voor de gegrondheid van de gedachten der Koninklijke rede, en een niet minder levendig verlangen om in snel tempo tot de uitvoering dezer gedachten, te komen.

Tussen Nederland, Suriname en Curaçao bestaat over het te bereiken doel geen enkel verschil van mening. Dat doel is: Gelijkwaardigheid van alle vier de gebiedsdelen van het Koninkrijk in één rijksverband. Een van de leden der delegaties heeft aan haar vermelde streven deze uitdrukking gegeven: Dat zij tastbare resultaten naar haar landen wil medenemen. Wat van deze tastbare resultaten overigens ook zij — in geen geval mag er aan ontbreken de verkrijging, voor zoveel nodig, van de hechte overtuiging, dat het het Nederlandse volk in al zijn voorname geledingen heilige ernst is met datgene wat de bevolkingen van Curaçao en Suriname evenzeer bezielt: de werkelijke evenwaardigheid van alle gebiedsdelen binnen de Rijkseenheid.

West-Indie in Den Haag.

„Algemeen Handelsblad" schildert de verwarring over de Westindische afvaardigingen.

Wij lezen in het „Algemeen Handelsblad" van 29 Juni 1946:

Rondom de beide commissies uit de Staten van Curaçao en Suriname, die thans in ons land aanwezig zijn om bepaalde wensen naar een herziene status te bepleiten, is enige beroering ontstaan. In de landen harer herkomst wordt door sommige groepen aanmerking gemaakt op haar bevoegdheid, representatiefheid en op inhoud en methode van haar werk. Door onzen correspondent uit Willemstad werd daarop onlangs reeds gezinspeeld, alsook in de twee artikelen van een biezonderen medewerker over de wensen van de West. „Oogenschijnlijk" — aldus de brief uit Willemstad — „zijn de moeilijkheden bijgelegd, maar wie achter de politieke schermen van Suriname en Curaçao bekend is, weet dat de strubbelingen eigenlijk nog maar pas zijn begonnen. Dat is in zekere zin begrijpelijk. Het politieke leven in West-Indië is nog maar nauwelijks ontwikkeld en politieke minderwaardigheidscomplexen spelen een grote rol".

Vergeleken met het vraagstuk van Oost-Indië met zijn geweldige uitgestrektheid en zijn bevolking van 70 millioen, is dat van West-Indië, met een veel kleiner territoor en op Curaçao en Suriname tezamen ongeveer 300.000 inwoners (zoveel als een flinke provinciestad) natuurlijk van geheel andere afmetingen. Maar het quantitatieve mag geen doorslag geven bij de beoordeling van rechtmatige verlangens. Wel moeten natuurlijk de practische mogelijkheden, politiek, economisch, sociaal, die in zulk een veel kleinere gemeenschap aanwezig zijn in aanmerking worden genomen.

Zowel in Oost- als in West-Indië is proportioneel het aantal import-Nederlanders gering. In Oost-Indië bedraagt dat ongeveer 100.000, op Curaçao 7000, in Suriname 1000. De inheemse of uit den vreemde (vooral Azië) aangevoerde bevolking domineert in aantal. Zij verkeert in verschillende graden van ontwikkeling en ontvankelijkheid. Verklaarde niet onlangs in „Het Parool" Dr. Gomez, de leider der Curaçaose delegatie, dat „wij Curaçaoërs ons in bijna elk opzicht veel meer met Zuid-Amerika dan met Nederland verbonden voelen"? Al wil dan ook hij samenwerking in het rijk op grondslag van autonomie. Met en op die menselijke elementen met hun economische en culturele mogelijkheden zal een nieuwe vorm van zelfbestuur moeten verrijzen, op de grondslag van de Koninklijke rede van December 1942 die volledige deelgenootschap met zelfstandigheid in eigen inwendige aangelegenheden binnen het Rijksverband in het uitzicht stelde.

Om de nieuwe Rijksstructuur in gezamenlijk overleg tussen de Rijksdelen voor te bereiden zal een Rijksconferentie plaats vinden. De maand September is in dat verband genoemd. In Oost-Indië, Nederland, Curaçao en Suriname zijn daartoe voorstudies gemaakt van de daar levende verlangens. In Curaçao verscheen het rapport der commissie De la Try Ellis, in Suriname is een rapport door de commissie-De Nie samengesteld. De normale procedure zou zijn: voor-

Prinses Elizabeth van Engeland (links) danst met Kapitein Lord Rupert Nevill, een kapitein in de Life Guards, in het Dorchester Hotel te Londen. De Prinses droeg onlangs de zoon van Lord en Lady Nevill ten doop.

studie door deze vier advies-commissies, rijksconferentie, regeringsvoorstellen, behandeling in de Staten Generaal, grondwetsherziening, herziening der staatsregelingen. Maar de Statencommissie uit West-Indië willen daarop nu reeds vooruitlopen met onmiddellijke wijzigingen die binnen het raam der bestaande grondwet mogelijk zouden zijn, dus alvorens de rijksconferentie beslissingen aanbeveelt.

Waarom deze haast? Het antwoord luidt: Suriname en Curaçao hebben na 1942 lang en geduldig gewacht. Blijkens een artikel van den heer A. L. R. Smit, onder-voorzitter van de Staten van Suriname in „Vrij Nederland", werden reeds op 1 April 1944 drie leden aangewezen als vertegenwoordigers van Suriname voor de rijksconferentie. Na de bevrijding van Nederland en later van Indië, kwamen de moeilijkheden in de Oost. De rijksconferentie werd vertraagd, en dat werd in de West begrijpelijkerwijze betreurd. Volgens den heer Smit wilde men daar echter de opvatting eerbiedigen dat de besprekingen slechts voor alle gebiedsdelen gezamenlijk zouden worden gehouden. Maar nu ziet men hoe de Nederlandse regering afzonderlijk met Indië, en zelfs met een deel van Indië, de „republiek" op Java, besprekingen voert, waarvan het resultaat de rijksconferentie voor voldongen feiten zou kunnen stellen. In die omstandigheden is het verklaarbaar dat er ook in de West stemmen opgaan voor dadelijk overleg.

De Staten van Curaçao hebben nu formeel commissies (dit meervoud is kennelijk onjuist. — Red. Amigoe) naar Nederland afgevaardigd om hier bepaalde wensen voor te dragen. En daaraan zal natuurlijk de nodige aandacht worden besteed. Maar nu blijkt dat deze commissies in eigen land niet overal goedgekeurd worden. In Suriname lazen wij onlangs in de „N.R.Ct.", in bevestiging van hetgeen onze Westindische correspondent onlangs schreef, vindt men de commissie niet representatief, omdat zij niet is samengesteld uit alle bevolkingsgroepen, maar is gekozen uit de Staten, die zelf volgens „capaciteitsverkiezingen" zijn samengesteld en slechts een fractie van de bevolking vertegenwoordigen. En men wiest arbeid op het gent der statuts-herziening geen systematisch onderzoek naar de wensen der bevolking is voorafgegaan. Wel zou hier bij de voorbereiding van de petitie en het memorandum voor Nederland meer openbaarheid zijn betracht, met ontvankelijkheid voor critiek, dan in Curaçao.

Over de Curaçaose commissie werden deze dagen harde noten gekraakt in een artikel in de r.k. „De Tijd" van de hand van een „prominenten burger van Curaçao". De Staten zouden voor de behandeling van het voor Nederland bestemde memorandum slechts tien dagen tijd hebben gekregen. Het memorandum zou niet openbaar zijn gemaakt of openlijk behandeld, zodat de bevolking van Curaçao geen kennis draagt van de wensen, die nota bene namens haar worden voorgedragen bij de Nederlandse regering.

Het Curaçaose blad „Beurs- en Nieuwsberichten" heeft daartegen eveneens geprotesteerd, alsook het Statenlid Jonckheer, die van „onverantwoordelijke lichtzinnigheid" gewaagde. Met het rapport der Curaçaose voorbereidende commissie voor de rijksconferentie houdt dat memorandum geen rekening. Dr. Gomez, de leider der Curaçaose commissie, zou het rapport zelfs uitdrukkelijk afwijzen.

Dat is natuurlijk zijn persoonlijk recht. De vraag is evenwel welk der twee geschriften nu representatief mag heten. De Staten waaruit de commissie voortkwam waren in het najaar van 1945 gekozen, toen de gewijzigde staatsregeling in Nederland te gaan voorstellen in het geheel niet aan de orde kwam. En de fractie der Katholieke Partij, waarvan Dr. Gomez fractieleider is, zou zich volgens den briefschrijver in „De Tijd" van de commissie-voorstelle en van de inzichten van Dr. Gomez hebben gedistancieerd. In geen geval wil zij, en willen ook verschillende anderen in de Staten, aan deze commissie carte blanche geven. Ook tegen de waarde der 4000 handtekeningen onder de Curaçaose petitie, handtekeningen dus van mensen die het niet gepubliceerde memorandum met de verschillende wensen niet konden kennen, maakt de man in „De Tijd" bezwaar.

De leider der Curaçaose commissie verweert zich hiertegen. In de „Nieuwe Courant" noemt hij het sabotage door kwade geesten, als getwijfeld wordt aan het representatieve karakter en als het wordt voorgesteld dat de kahtolieken niet achter zijn delegatie staan.

En ook uit de Surinaamse commissie komen ontkenningen van een tekort aan representativiteit. De regeringsvoorlichtingsdienst in Paramaribo zou hier de ziel der oppositie zijn en contra-propaganda maken, alsook de Katholieke Volkspartij van Suriname, die eerst na het vertrek der delegatie zou zijn opgericht. (hiervan is hier niets bekend — Red. Amigoe).

Het is moeilijk om over deze tegenstellingen hier op afstand een oordeel te vellen. Zij zijn natuurlijk in eerste instantie een zaak voor de Westindische gebiedsdelen zelf om „autonoom" uit te vechten. Wel kan de vraag rijzen of nu de rijksconferentie in nabij zicht is afzonderlijke regelingen die daarop vooruitlopen dringende redenen van bestaan hebben. In het rapport der voorbereidende Curaçaose commissie voor de rijksconferentie (dat door de Statencommissie heet te zijn genegeerd en overtroefd) wordt een voorlopige wijziging der staatsregeling niet begeerd. Liever wenst men een spoedige rijksconferentie voor een definitieve regeling.

Inderdaad is daarvoor veel te zeggen. De nieuwe rijksstructuur zal voor elk der delen bepaalde consequenties hebben en de interne bestuurshervorming van elk zal rekening moeten houden met de vormen die voor de rijkszaken zullen worden ontworpen zoals misschien een rijkscabinet, een rijksparlement of rijksraad, die tot bepaalde verdelingen van bevoegdheden zullen leiden. De autonomie der delen zal mede daardoor haar bezondere gestalte krijgen. De problemen hangen samen. Overleg thans kan het overleg van straks wellicht vergemakkelijken maar niet vervangen. Mits de plegers van zulk overleg dan ook waarlijk vertegenwoordigend mogen heten.

TJIN A DJIE WINT DE VENEZUELA-BEKER.

Voor het eerst sedert de Venezuela-beker ongeveer 25 jaar geleden werd uitgeloofd heeft de Curaçaose Sportclub hem aan Asiento moeten afstaan.

Op de onafhankelijkheidsdag van Venezuela — Vrijdag 5 Juli — kwamen Leo Tjin A Djie van Asiento en Oscar Salas van C. S.C. tegen elkaar uit.

De stand was 7—9, 6—1, 6—3, 6—8 toen men wegens de duisternis de wedstrijd moest staken. Zondag jl. werd de wedstrijd overgespeeld en won Tjin A Djie met 6—3, 2—6, 6—4, 8—6.

ARUBA

LANDRAAD WEVER EN DE AUTONOMIE.

Thans is ook Landraad Aristides Wever van Aruba actief in de strijd gegaan om de belangen van Aruba te behartigen. De Landraad heeft zich eveneens telegrafisch tot Cornelis Albert („A") Eman gewend in Nederland:

„Albert Eman, Kurhaus, Scheveningen. Ik wens duidelijk te maken dat in overeenstemming met het eenstemmig besluit des Politieraads de autonomie van Aruba los van Curaçao het voornaamste vraagstuk is en dat geen andere oplossing de Arubaanse bevolking zal voldoen. Gelieve dit te doen uitkomen in uw zienswijze en houding en houd ons op de hoogte van de ontwikkeling, alsook hoe de afvaardiging zelve tegenover dit vraagstuk staat.

(w.g. Landraad Wever.

DOKTER VAN BEMMEL OP KOMST.

Dr. P. F. van Bemmel, die op 12 Juli aanstaande op Hato verwacht wordt en vervolgens door zal reizen naar Aruba, zal zich hier vestigen als oor-, neus- keelen oogspecialist. Jarenlang heeft hij practijk geoefend in Oost Indië. Dokter van Bemmel, die 45 jaar oud is, was vroeger als reserve-officier bij de infanterie en maakte tijdens de oorlog deel uit van de inlichtingendienst welke onder de Duitse bezetting in Nederland werkzaam was. Hij was een der stafofficieren van de ondergrondse strijdkrachten, Onmiddelijk na de bevrijding is hij als majoor van de inlichtingendienst naar Londen geroepen om over overleg te plegen met de „Secret Service". Voor zijn werk ontving hij een dankbetuiging van Prins Bernhard en hem gewerd de eer met den Prins op Soestdijk te mogen dineren.

Dr. van Bemmel, die geboortig is uit de Oost, verlangt naar wij vernemen zeer naar het warme, zonnige en rustige Aruba. Zijn echtgenote en drie dochters (18, 14 en 10 jaar oud) volgen later. De dokter zal zich voorlopig vestigen ten huize van tandarts Orth die binnenkort met verlof zal gaan.

Bovenwinden

DE LANDVOOGD OP ST. MAARTEN.

Zaterdagmorgen vertrok Zijne Excellentie de Gouverneur per vliegtuig voor een ambtelijk bezoek naar de Bovenwinden, vergezeld door Zijn kinderen Annemieke, Frans, Karel, Adjudant Emile C. J. M. van de Laarschot en de heer Eugène A. Winters.

De Gouverneur werd uitgeleide gedaan door Dr. Cornelis Sütfhoff, Overste Henri J. Suermondt en Mario C. Cadières. Ook aanwezig waren de heren Leo Bouman en Kapitein Van Noort. Na een inspectie van de erewacht, die onder commando stond van Luitenant Beaujon, vertrok het gezelschap naar Aruba, waar het begroet werd door een commissie bestaande uit Dr. Arends, het bestuursraadslid Van der Linden, havenmeester Klokke en de KLM-vertegenwoordiger Eman. Er was ook hier een erewacht opgesteld onder commando van Luitenant Fraay.

Na een kort oponthoud vertrok men naar St. Maarten. Na een goede vlucht kwam men te 's middags aan op St. Maarten, waar uit de lucht de bevlagging reeds waarneembaar was. De ontvangstcommissie op het vliegveld bestond uit Max J. Huith en echtgenote, den waarnemenden gezaghebber. Pater Willibrordus M. de Barbanson en Ds. Kirtley, de landraden L. B. Scott en W. B. Peterson, Dr. Tjon Sie Fat, W. J. Nisbet, en de heren A. F. de Groot, I. A. Conner. De erewacht die gevormd werd door leden van de bemanning van de Johan Maurits, werd door den Gouverneur geïnspecteerd.

Na een kort oponthoud in het huis van den gezaghebber, nam Dr. Kasteel intrek in het Gouvernementshuis, waar de wacht van de Johan Maurits werd opgesteld. 's Avonds was er een receptie in het Gouvernementshuis.

Zondagmorgen bracht de Gouverneur een bezoek aan het St. Rose-ziekenhuis, waar Hij de inrichting inspecteerde en zich onderhield met de religieuzen.

Vervolgens werd een bezoek gebracht aan Sweet Repose, een tehuis voor ouden van dagen, dat door het Wit-Gele Kruis is ingericht. 's Avonds werd het avondmaal gebruikt in het huis van den gezaghebber, waaraan ook Burgemeester Flemming en zijn echtgenote deelnamen.

Om acht uur Maandagmorgen vertrok men naar Saba met de Johan Maurits. Aan boord werd het gezelschap verwelkomd door den Commandant Van Rosevelt en den Luitenant Emile Dankmeyer (G.P.D.).

SPORT

JULIANA-SPELERS OP TOURNEE.

Op Vrijdag aanstaande zal een viertal tennisspelers van de Sportclub Juliana naar Caracas reizen via Aruba om enkele tenniswedstrijden te spelen. De spelers zijn: H. Hoyer, A. Pietersz, A. Jesurun en I. Regales. Maandag hoopt men weer terug te keren naar Curaçao.

conferentie te zullen beleggen om de positie van zijn groep uit te leggen (Manilla, (AP) 9.7).

NIEUWS VAN OVERAL

GUATEMALA EIST BELIZE OP.

President Arevalo van Guatemala heeft verklaard, dat zijn land Belize in (Brits Honduras) opeist en de naasting ervan tracht te bewerkstelligen door diplomatieke onderhandelingen, doch indien men hierin niet slaagt zal men de betrekkingen met Groot Brittannië verbreken. „Men kan niet voortgaan heildronken in champagne uit te brengen met een imperium dat ons gebied neemt" (Guatemala, (AP) 8.7).

Een zegsman van het Britse Departement van Buitenlandse Zaken zeide als commentaar op de verklaring van President Arevalo van Guatemala, dat Groot Brittannië aangeboden heeft het dispuut over Belize voor te leggen aan de Verenigde Naties en dat Groot Brittannië zich zal neerleggen bij de uitspraak. Verder weigerde hij commentaar te leveren (Londen, (AP) 8.7).

GEVECHTEN OP LUZON.

De militaire politie te Manilla maakte melding van bloedige gevechten in Midden-Luzon waarbij 155 personen zouden zijn gedood. De Provoost-Generaal van het Philippijnse leger dreigde de volledige krijgsmacht te zullen gebruiken om een einde te maken aan de strijd.

In privé gaven de autoriteiten toe, dat de toestand uiterst gespannen is. De Secretaris van Binnenlandse Zaken Jose Zulueta voorspelde, dat de toestand weer normaal zal zijn binnen 35 dagen, doch „het is onredelijk om wonderen te verwachten onder zulke toestanden als er bestaan in Midden-Luzon."

Luis Taruc, lid van het Congres en leider van de Hukbalahap (een krijgshaftige landbouwersgroep), welke in de gevechten gewikkeld is, besloot een persconferentie te zullen beleggen om de positie van zijn groep uit te leggen (Manilla, (AP) 9.7).

AMBASSADEUR BENOEMD.

President Truman heeft George H. Butler van Illinois benoemd tot Ambassadeur bij de Dominicaane Republiek. Butler is een beroepsdiplomaat (Washington, (AP) 8.7).

GOUVERNEUR VAN HAWAII.

President Truman heeft Ingram M. Stainback voor een nieuwe periode tot Gouverneur van Hawaii benoemd (Washington, (AP) 8.7).

DUIZEND JODEN VRIJGELATEN.

De politie in Jerusalem maakte bekend dat bijna duizend van de tweeduizend Joden die in verzekerde bewaring gesteld werden door de Britten op 29 Juni, zijn vrijgelaten (Jerusalem, (AP) 8.7).

WAT LEZEN DE RUSSEN?

Gosidzdat, een staatsuitgave van de U.S.S.R., publiceert een lijst van de Franse schrijvers, die tussen 1917 en 1944 in de Sovjet-Unie werden uitgegeven. In totaal zijn er in die tijd 410 Franse auteurs in de Sovjet-Unie vertaald. De gezamenlijke oplage bedroeg 46.396.400 exemplaren.

Jules Verne is veruit nummer één op deze lijst: op hem volgen Victor Hugo en Guy de Maupassant. Hugo werd vertaald in 36 talen van de Sovjet-Unie.

Op de tweede rang staan: Zola, Barbusse, Romain-Rolland, Anatole France, Balzac en Perrault. Stendhal blijft ver achter bij Mérimée met zijn 1.300.000 exemplaren. Molière haalt nauwelijks een half millioen.

Henri de Régnier staat met zijn 250.000 exemplaren een eind boven Jules Vallès, Voltaire, Diderot en (hoe is het mogelijk?) boven Jean Richard Bloch.

De communistische dichter Louis Aragon heeft maar een heel bescheiden plaatsje, ofschoon hij toch de schrijver is van Hourrah Oural, waarin hij de industrialisatie van het Oeralgebied verheerlijkte.

Louis Aragon wordt in Sovjet-Rusland zelfs minder gelezen dan de burgerlijke en in Frankrijk tamelijk vergeten Paul Bourget, minder ook dan Jules Romains, Claude Farrère en Pierre Benoit.

Het staartje van de lijst zijn La Fontaine, Verlaine, Valéry en Claudel.

FURTWAENGLER DIRIGEERT BERLIJNSE STAATSOPERA.

De geallieerde zuiveringscommissie heeft den beroemden dirigent Furtwaengler toegestaan zijn werkzaamheden in Berlijn te hervatten. Hij zal „Tristan en Isolde" brengen en tevens optreden als dirigent van het Philharmonisch orkest.

Bekendmaking.

Het wnd. Hoofd van het Departement Sociale & Economische Zaken, maakt hierbij bekend, dat met ingang van 8 Juli 1946, de uitvoer van melk (melk in blik „evaporated" en „condensed", melk in poedervorm e.d.) verboden is.

Het wnd. Hoofd van het Departement Sociale-en Economische Zaken
Mr. H. J. M. Hoogeveen.

CURAÇAO

„STELLA POLARIS" OP CURAÇAO.

Hedenmorgen is Curaçao voor het eerst sinds de oorlog weer door een toeristen schip bezocht. De „Stella Polaris", waarvan de firma S.E.L. Maduro & Sons agente is, arriveerde om 6 uur hedenmorgen met ongeveer 200 passagiers aan boord. Het vertrek werd vastgesteld op 13 uur. Het schip gaat van hier naar Kingston (Jamaica), Havana (Cuba), Nassau (Bahamas) en terug naar New York.

DOLLARESPARINGEN.

Naar wij vernemen zullen geen betere merken sigaren meer in dollarlanden kunnen worden besteld. De dollars moeten gespaard worden. Dit betekent wel een steun aan de Nederlandse sigaren-industrie, omdat de betere merken — Ritmeester e.d. — wel hier zullen blijven komen. Maar de Suerdicks komen hier voortaan nog alleen maar tot en met de klasse „Holandezes". Wat daar boven ligt, en dat zijn juist de fijne CTC's en Condors, zijn te duur voor Curaçao.

JEUGDRAAD VOOR HET MUSEUM.

De regentenraad van het Museum heeft de vorige week een bespreking gehad met de hoofden van de Middelbare Scholen met het plan om te komen tot een oprichting van een Jeugdraad voor het Museum. Een afgevaardigde van de Jeugd zal zitting hebben in deze raad, en de hoogste klassen van de Middelbare Scholen zullen zich in Museum Clubs organiseren.

Zij zullen helpen bij de inrichting van het Museum en belangstelling onderhouden. Excursies voor de jeugd te houden over de eilanden staan op het programma. De plannen zullen uitgevoerd worden na de vacantie.

STAKING BIJ NEDERHORST OPGEHEVEN.

Wij vernemen dat de staking van de arbeiders der firma Nederhorst, die werkzaam zijn aan het nieuwe woningcomplex van de C.P.I.M. op Juliana-dorp, grotendeels is opgeheven. Men heeft het werk weer aangevat, hoewel nog onderhandelingen gaande zijn over de eisen der arbeiders.

In verband met ons bericht van gisteren over de bouw van nieuwe woningen voor de K.L.M. vernemen wij dat deze bouw is opgedragen aan de Combinatie Pletterij Nederhorst.

ALBERT HELMAN IN CULTUURCENTRUM.

Hedenavond spreekt Albert Helman onder auspiciën van de debatteerclub „Unitas" in het Cultuurcentrum over „De invloed van de Spaanse letterkunde op de Nederlandse". Naar wij vernemen zal Helman zowel in het Spaans als in het Nederlands spreken.

NAAR NEDERLAND.

Met het KLM-vliegtuig van 6 Juli vertrokken van Curaçao naar Nederland de volgende passagiers:

Wilhelmus Gerardus Richel, Velzing Elizabeth Richel, Ferdinand Richel, Hans Willem Richel, Arthur Johan Pierre du Gardein, Yvonne Angek Marie du Gardein, Denise Henriette du Gardein, Marguerite Yvonne du Gardein, Arthur Charles du Gardein, Nio Tan Verheu—Hean, Ella Klara Verheul, Arnold Verheul, Matheus Petrus Nicolaas Meyer, Hedwiges Catrina Maria Elisabeth Meyer-Goestman, Matheus Petrus Nicolaas Meyer, Petrus Josephus Meyer, Tecla Meyer, Pieter Barend de Jong, Harmina Alida de Jong—Knobbe, Hendrika Roeloffina de Jong, Ane van Rees, Trijntje van Rees —de Graaf, Floris van Rees, Jan van Rees, Johan Leonard van der Kuyl, Joost Arie Zwijndrecht Kooiman.

OP KOMST.

Met de ss. „Stuyvesant" zijn op 4 Juli van Amsterdam vertrokken naar Curaçao de volgende passagiers:

Mevr. J.M. v. Rhee—v.d. Wel, A. M. den Ottolander, K. H. Walraven, Mevr. Walraven, Mevr. G. v.d. Dood, Mevr. J. G. Koopman—Schot, P. v. Lindern, A. A. Vink, P. Blok, Mevr. Blok, Mevr. T. B. Kuyper, Mej. M. A. Kpyper, Mevr. A. v.d. Velden—Geldof, Mevr. E. Veenstra en 2 kinderen, Mevr. G. Zandstra—Geus, Mevr. J. C. Smit—Visser en kind, Mej. B. N. de Wilde, Mevr. A. J. v. Santen—Capit en kind, Mevr. A. A. den Heyer—Waasdorp, Mevr. J. A. Croese—v.d. Vet, Mevr. M. J. Timmer—Keil, Mevr. L. M. Boon, Mevr. A. Drenth—Bergmeyer en 3 kinderen, Mevr. K. K. Kaufman, H. Brügger, P. Th. Qualm, Mevr. Qualm en kind, W. T. H. van Abeele, F. W. Buitendijk, W. Klip, J. Jeswiet, A. W. de Bie, T. Boerman, A. Herlaar.

De LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

6 Juli: Ann M. Arrindell, E. E. de Jongh, Max Flury, Chaim E. Fuhrmann, David Elnecave, Henry Lacle, Jane G. Busby, Heni Eman, Rene Timp, Ella en Leo Terzol Jr. Dolorita Bito, H. Kronenberg, Carl Albrecht, Clemencia en Malva Maal; O. Burghardt, H. Duymaer van Twist, Leo Bouman, Joaquin en Norman Pichardo; Leonardo Paula, Robert en Mevrouw Turfboer en Baby.

7 Juli: Jose Cecilia, Jan Viciosо, Pedro Koense, Carlos en George Saye.

8 Juli: Archie Sam, N. Ronday, Simona en Henriette Leito; Victor Caroles, Jose en Gregoria Maduro; Isaac Albert, Josefina Ponce, Jan Bodegom, Hector Walle, Virgilio Paulina, Irenus Every, H. Leon, W. en L. Arneman.

Aruba — Curaçao.

6 Juli: Maas F., Luitje, Franje M. en Wessel G. van Drie; Albert C. Soeknanan Durjan, Jeaques J. van Wilgen, Lourdes Arneman, N. F. Ronday, William Arneman, R. S. Sne, Bram C., Baby Marlene D., Adelicia, Cicilia L., Cornelis D. en Silvia M. Monte; Rosalia M. Vorst, Leonard F. Bouman V. Eck Duymar van Twist, A. R. Maduro, Angel Pelenuis, Roman Roosje, C. A. Willemsen, O. Burghart, Iranus Every, Sydney Marryweather, George Mc Curk, Victor Carolus, G. L. Martha, Cecil A. Cook, A. en R. Jong; Rosa Josefa, Vera Jansen, Agosta Wever.

7 Juli: Richard A. Ruben, Victor P. Albertus, Elise en Lo Lichtvelt.

Curaçao — La Guayra.

6 Juli: Maria Isabel de Woychalez, Flonilda de Carrillo, Miguel Maal, Isaac Jose Osorio Padron, Angel E. Leito, Maria del Rosario de Leito, Francisco Diaz, Armando Moreno Jr., Francisco Pigna Santamaria.

Op doorreis naar Rio de Janeiro: Dirk Alexander IJsselsteyn.

8 Juli: Nicolina de Silvania, Francisca Almao, Australia Lyba, Elias M. Ceballos, Frank en Margareth Storm; Elmor K. Sandbich.

Curaçao — Maracaibo.

8 Juli: Arthur en Mymmie Snow.

Maracaibo — Curaçao.

7 Juli: Manuel Rincon, Humberto Mendez, Enrique Marquez.

Curaçao — Miami.

8 Juli: Marie Cornelis Duymaer van Twist.

6 Juli: Ida Louise Schotborgh, Clothilde Hinkking.

Curaçao — Port of Spain.

7 Juli: Clotilde Hing King, Gordon Kenneth en Elle Irene Jones.

Op doorreis naar Paramaribo: Menriette, Vera en Ursula Hoelen, David Coppoolse, Armand Hoelen, Johannes M. Kooyman, Huig Erkens.

INGEZONDEN STUKKEN.

Daar ons gebleken is dat er mensen zijn, die ingezonden stukken onder een valse naam en adres aan ons toezenden, zijn wij helaas genoopt nieuwe maatregelen te nemen tot onderdrukking van knoeierij. Voortaan zal ieder die van de gastvrijheid van ons blad gebruik wenst te maken en die niet persoonlijk aan de redactie bekend is, zich in persoon op ons kantoor moeten presenteren en legitimeren. Voor het laatste kan elk, door een bevoegde autoriteit afgegeven stuk met foto dienen. Wij hebben steeds op de bres gestaan voor volledige persvrijheid, maar wij lenen ons blad niet voor lafaards. Het is ons bitter tegen gevallen, dat er lage typen zijn op Curaçao, die deze flauwe methode toepassen om iets waar ze zelf niet voor uit durven te komen, in de krant te krijgen.

Wij zouden onze collega's van andere bladen ook willen waarschuwen, dat het voorkomt, dat inzenders keurig getypte en gedrukte adressen gebruiken, die bij een onderzoek niet blijken te bestaan. Wij vinden dat min.

ONS KONINKRIJK

FEIKE DE BOER OVER INDIË.

In een vraaggesprek met een verslaggever van „Trouw" deelde de heer Feike de Boer, oudburgemeester van Amsterdam en thans directeur van de Stoomvaart Maatschappij Nederland, die pas uit Indië is teruggekeerd, het volgende mede:

Over de Buitengewesten was hij zeer optimistisch gestemd. Celebes is nu weer volkomen veilig en in Makassar heerst er nu weer een bijna voor-oorlogse toestand. Vis is weer in ruime mate verkrijgbaar en er is zelfs sprake van uitvoer van vis naar Java. Ook wordt er binnenkort weer copra naar Nederland uitgevoerd. Ook de rubber-situatie is vrij gunstig en er zullen binnenkort weer verschepingen van rubber naar Nederland plaats vinden.

De toestand in Borneo is ook aanmerkelijk beter, men is weer begonnen met het aanvoeren van goederen waar de bevolking gebrek aan heeft en die men noemt „aanmoedigingsgoederen". De rijstoogst is ook betrekkelijk goed gelukt, hoewel dit natuurlijk nog niet op voor-oorlogs peil is.

De heer De Boer vertelde, dat Bali ook weer volkomen rustig is, en de republikeinse elementen die van Java oversteken, worden op aanwijzing van de Balinezen gearresteerd.

Het schip „Oranje", dat 17 Juni in Amsterdam aankwam, zal het eind van deze maand weer als passagiersschip naar Indië vertrekken. De heer De Boer schatte, dat het vervoer van de evacué's tegen het einde van de maand Augustus wel afgelopen zal zijn.

WAT GENERAAL ZINJOV ZEGT.

Generaal Majoor Ivan Zinjov van het Russische hoofcommando in Oostenrijk zeide, dat de Russische order om de Duitse bezittingen in Oostenrijk na.r de Sovjet Unie over te brengen, de Oostenrijkse belangen niet zal schaden. Hij waarschuwde dat pogingen om de order tegen te werken „zal leiden tot een verslechtering van het Oostenrijkse economisch systeem".

In een vraaggesprek dat door het Russische nieuwsagentschap Tass verspreid werd, zeide Zinjov, dat de overbrenging der bezittingen in overeenstemming is met de beslissingen die in Potsdam genomen werden en Rusland slechts gedeeltelijk schadeloos zal stellen voor de schade, welke door de Duitsers aan zijn economie is veroorzaakt. Hij schatte de schade op 679 milliard roebels (de officiële koers van de roebel is 5.2 tegen de dollar, doch diplomaten mogen de roebel kopen voor 12 tegen de dollar) (Wenen, AP) 9.7).

CONFLICT VOORZIEN.

Men verwacht een conflict in de Veiligheidsraad wanneer zal worden gedebatteerd over de toelating van de landen, die een aanvraag tot lidmaatschap hebben ingediend en welker aantal thans gestegen is tot vijf. Het vijfde is Transjordanië. Sommige mogendheden hebben veel belang bij deze aanvragen, welke eerst door een speciaal subcomité van de Raad moeten worden behandeld alvorens zij aan de Algemene Vergadering, welke op 3 September bijeenkomt, zullen worden voorgelegd. Het is mogelijk, dat het aantal aanvragen nog zal toenemen vóór de verstrijking van de tijdslimiet op 15 Juli. Behalve Transjordanië zijn de landen die toelating zoeken tot de Verenigde Naties: Albanië, Siam, de Mongoolse Volksrepubliek (Buiten-Mongolië) en Afghanistan. Men voorziet een conflict tussen Ruland en de Westelijke mogendheden over Albanië, dat voorgedragen wordt door Joegoslavië en achter de schermen gesteund wordt door Rusland. Groot Brittannië vooral heeft zich verklaard tegen Albanië en weigert het regime van Premier Enver Hoxha — die ten zeerste verwant is aan de organisatie van Maarschalk Tito in Joegoslavië — te erkennen. Men verwacht dat Frankrijk zich zal verklaren tegen de toelating van Siam, ten minste zolang de grensmoeilijkheden tussen Indo Chia en Siam niet geregeld zijn. De Siamese regering heeft bij de Verenigde Naties geprotesteerd tegen een Franse aanval uit Indo-China en maakte bekend, dat het het grensgeschil aan de Raad wil voorleggen (New York, AP) 9.7).

ELECTRIFICATIE-PROGRAMMA VAN DE NEDERLANDSE SPOORWEGEN.

5 Augustus 1946:
Utrecht — Hilversum
Amsterdam — Zaandam
15 October 1946:
Haarlem — Uitgeest
Velsen — IJmuiden
1 December 1946:
Zaandam — Alkmaar
Utrecht — Amersfoort
Vóór 1 Mei 1947:
1) Den Haag — Rotterdam — Gouda — Utrecht
2) Utrecht — Arnhem — Nijmegen
3) Amsterdam — Breukelen — Utrecht
4) Utrecht — Eindhoven
5) Harmelen — Breukelen
6) Rotterdam — Pijnacker — Leischendam (Den Haag—Scheveningen)
1 Mei 1949:
Dordrecht — Roosendaal;
Roosendaal — Breda — Tilburg — Den Bosch;
Lage Zwaluwe — Breda;
Tilburg — Boxtel
Eindhoven — Maastricht;
Sittard — Heerlen;
Maastricht — Heerlen.
1 Mei 1950:
Amersfoort — Deventer — Hengelo — Oldenzaal — Enschede.
Arnhem — Deventer — Zwolle.
Vóór 1 Mei 1950:
Roosendaal — Vlissingen
1 Mei 1951:
Amersfoort — Zwolle — Meppel — Groningen — Leeuwarden.

BONAIRE

SHI BÈBÈ.

Volgens de overlevering heeft er heel lang geleden in een hol ten Noorden van Playa Frans een volkomen verwilderde vrouw geleefd, Shi Bèbè genaamd. Zij is op zekere dag ontdekt, en bleek geheel als een dier te leven. Men heeft haar meegenomen naar Rincón, en daar is met veel moeite van haar nog een beschaafd mens gemaakt. Ja, zo gaat het verhaal, zij heeft het nog zo ver gebracht, dat ze haar eerste Heilige Communie heeft kunnen doen.

„Wij zijn Verontrust".

Kardinaal Griffin over onderdrukking en terreur

Na zijn terugkeer uit Rome heeft de nieuwe Engelse Kardinaal, Zijne Eminentie de Kardinaal Aartsbisschop van Westminster bij een plechtigheid in de Westminster-Kathedraal een toespraak gehouden, waarvan we indertijd in het kort reeds iets meldden. We hebben thans de volledige text ontvangen.

De Kardinaal begon met zijn blijdschap te uiten over zijn terugkeer in zijn land en over de grote ontvangst. Hij dankte alle aanwezigen, speciaal den Apostolischen Gezant, de Aartsbisschoppen en Bisschoppen. Zijn dankbaarheid tegenover den Heiligen Vader had hij kunnen uiten bij zijn afscheidsbezoek aan hem. 's Zondags tevoren, waarin Zijne Heiligheid vroeg, zijn persoonlijke genegenheid voor het Engelse volk over te brengen.

De Kardinaal ging verder:

KARDINAAL GRIFFIN,
Gevaarlijker dan München.

„De Heilige Vader neemt in de tegenwoordige wereld een unieke positie in. Zijn zending is er een van vrede en van welwillendheid tegenover iedereen, en temidden van de twist en de strijd van het ogenblik om de macht treedt hij duidelijk naar voren als een grote morele kracht. De wereld heeft behoefte aan vrede en de Kerk zal door haar onderricht helpen die vrede te geven.

Ik zou nu graag die gedachten uit willen drukken, waar mijn geest vol van is over het deel dat ik heb gekregen in een van de grote historische gebeurtenissen van de laatste jaren. De laatste benoeming van twee en dertig kardinalen, uit vijf en twintig landen van de vijf werelddelen, heeft een duidelijke voorstelling gegeven van het universele karakter van de Kerk. Zij heeft van haar goddelijken Meester een opdracht om alle volken te onderwijzen. Op het Consistorie waren lieden van elk werelddeel, van elk ras, elke stand en elk volk, dat leden heeft in de Katholieke Kerk, ruimschoots vertegenwoordigd.

Wat mij persoonlijk betreft, zullen drie gebeurtenissen steeds onveranderlijk in mijn herinnering blijven. Ik had het voorrecht de mededeling van mijn verheffing tot kardinaal te ontvangen in gezelschap van de twee andere kardinalen, die tot het Britse Gemenebest behoren, namelijk kardinaal MacGuigan, aartsbisschop van Toronto, en kardinaal Gilroy, aartsbisschop van Sydney. De gebeurtenis vond plaats binnen de muren van het eerbiedwaardige Engelse College te Rome, dat zo vol van herinneringen is voor de Engelse Katholieken.

Wij in dit land hebben nog nooit een ogenblik getwijfeld aan de trouw, de genegenheid en de toewijding, die de volken binnen het Britse Rijk tezamen bindt. Indien daarbij nog een bewijs nodig zou zijn voor die trouw, toewijding en genegenheid, dan stond dat volkomen ter beschikking, toen de drie kardinalen tezamen kwamen op 18 Februari om hun biglietti te ontvangen.

Ten tweede had ik het voorrecht om als mijn kerk aangewezen te krijgen, die van Sint Andreas en Sint Gregorius op de Coelische heuvel. Die kerk heeft voor het volk van dit land altijd heilige herinneringen gehad. Zoals u weet, was het van die plaats uit, dat Sint Gregorius de Grote, Sint Augustinus en andere missionarissen uitzond om het geloof naar ons land te brengen.

Het laatste blijk van genegenheid van den Heiligen Vader voor dit land en voor het aartsbisdom Westminster was, dat ik uit de hand van den Paus de kardinaalsmantel ontving, die hier in de kathedraal vandaag is vereerd.

Op deze plaats wil ik een woord van deelneming spreken met den Heiligen Vader bij de dood van een van zijn nieuwbenoemde raadslieden. Op drie en tachtigjarige leeftijd reisde kardinaal Glennon van Amerika naar Rome en nam deel aan alle plechtigheden, verbonden aan het overhandigen van de Rode Hoed. Vorige week begon hij zijn terugreis, maar ongelukkig mocht hij zijn bisdom niet bereiken, want hij stierf gistermorgen in Ierland, zijn geboorteland. Moge hij rusten in vrede.

Een vraag is er die ik voel mijzelf vandaag te moeten stellen: Op welk standpunt staat de Kerk en op welk staat Engeland vandaag? Ik beschouw het niet als een ongepaste vrees als ik beweer dat de wereldbelangen vandaag in een gevaarlijker toestand verkeren dan voor München.

Misschien is het niet zonder betekenis, dat het aartsbisdom en dit land het voorwerp zijn van aanvallen en valse propaganda van de pers van een land, dat in de oorlog schitterende daden verrichtte en waarvan wij zoveel verwacht hadden met betrekking tot de vrede.

De katholieke kerk en het Britse rijk staan pal voor de vrijheid van de individuele mens. Beide zijn besloten om de menselijke waardigheid hoog te houden, beide verlangen het herstel van vrede en orde, en beide verlangen gerechtigheid, waarheid en liefde om de wereld-politiek te verlichten.

Maar wij worden opgeschrikt als het ene vredelievende land na het andere het voorwerp wordt van aanvallen van buiten. Verder worden we in ons eigen binnenste verontrust, als we betrouwbare rapporten ontvangen uit vele landen, die met ons in de oorlog vochten, welke tonen, dat deze landen nog steeds in boeien zijn en onder het gezag van een vreemde macht.

We vragen ons af waarom het onmogelijk is voor deze ongelukkige landen de vrijheid en onafhankelijkheid te verkrijgen waarvoor zij vochten en waarvoor hun fiere helden hun leven lieten. We vragen ons af of het in het belang van de vrede is, dat er voortdurend aanvallen worden gedaan op bestaande Regeringen, en waarom er een georganiseerde campagne bestaat om tweedracht te zaaien tussen de vredelievende volken.

Ik ben er zeker van dat iedere man, iedere vrouw en ieder kind vrede en veiligheid wil zien gevestigd over de gehele wereld. Ik ben er er zeker van dat wij allen graag zouden willen zien, dat alle landen van Oost-Europa hun vrijheid en onafhankelijkheid werd gegeven. Dit betekent, zoals ik tevoren heb vastgesteld, dat zij in staat zouden worden gesteld vrije en niet aan banden gelegde verkiezingen te houden, dat de geheime politie verwijderd zou worden, en dat het ijzeren gordijn, dat Oost-Europa van West-Europa scheidt, zou worden opgeheven.

Verder zullen we zien dat er voorwaarden worden vastgesteld, waardoor duizenden en duizenden verplaatste personen in staat worden gesteld naar hun eigen land terug te keren als vrije mannen en vrouwen zonder vrees om voor rechtbanken gebracht te worden en vals ervan beschuldigd te worden, verraders te zijn.

Slechts een paar dagen geleden had ik het voorrecht Generaal Anders te ontmoeten. Hij en zijn Poolse Leger vochten zij aan zij met onze mannen, vochten dapper en met grote moed, niet alleen voor de vrijheid van hun eigen land, maar ook voor de vrijheid van het onze. Ik ben er zeker van dat het volk van dit rijk hen niet ongeëerd zal laten gaan. Men behoeft het alleen maar te vragen aan onze Generaals, onze officieren en manschappen, die met de Polen aan hetzelfde front vochten, om een beeld te krijgen van hun heldhaftigheid en moed.

Ik ben blij te kunnen opmerken dat ons eigen Vreemdelingen-Secretariaat kort geleden in zeer waarderende bewoordingen heeft gesproken over het aandeel dat zij hadden in de overwinning in Italië.

Wij allen willen zien dat alle volken vrijheid van godsdienst genieten. Uit zeer betrouwbare bronnen horen we van een bittere vervolging van katholieke bisschoppen, priesters en leken in vele delen van Europa. Ook weten we dat duizenden ontvluchtten uit de handen van hun vervolgers. De Heilige Vader en de Katholieke Kerk over de gehele wereld, waarbij inbegrepen de katholieken van dit land, verenigden zich met de Christenen van vele secten in een protest tegen de Jodenvervolging. Ik weet dat wij op onze beurt erop kunnen rekenen, dat alle goedwillende mensen, die vrijheid van persoon en onafhankelijkheid van de kleine naties vurig wensen, alles zullen doen wat in hun macht ligt om een einde te maken aan zulk een gruwelijke vervolging.

Tenslotte heb ik altijd beweerd dat ik geen pessimist ben. Ik heb steeds geloofd dat het recht zal zegevieren over het onrecht, het goede over het kwade, en ik geloof in de ernst van het volk van mijn land. Ook heb ik volgehouden dat de oplossing van 's werelds moeilijkheden niet van Engeland alleen kan afhangen. Alle landen moeten zich verenigen om de wereld vrede en veiligheid te verzekeren. Iedere man en vrouw van goede wil kan helpen in dit grote werk. Maar we moeten in de weer zijn en ieder van ons moet op zijn eigen gebied klaar zijn om zijn aandeel te verrichten.

Ik heb groot geloof in de macht van Christus. Op de obilisk voor de Sint Pieter te Rome staan deze woorden geschreven:

Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat.

Ontvangen

Koepel-uitgaven. De Koepel is een interessante uitgeverij in Nijmegen (Groesbeekse weg 92 A). Zij stelt zich op katholiek standpunt en haar uitgaven zijn „strijdbaar, omdat het katholicisme in deze tijd nu eenmaal strijdbaar moet zijn", zoals men zegt.

Als eerste producten van deze nuttige instelling ontvingen wij enkele nummers van de encycliekenreeks „Gods Plan Nu".

Het is een feit, dat de zo uiterst actuele richtlijnen van den Paus nauwelijks gekend, laat staan voldoende gelezen worden. Het beleven ervan is dan ook noodzakelijk miniem. Een verhoogde belangstelling kan alleen dan bereikt worden, wanneer de text van de verschillende encyclieken niet alleen wordt vertaald, maar in een geheel oorspronkelijke, populaire en frisse vorm wordt omgezet.

Onder leiding van de zeer kundige redactie, bestaande uit F. v. Nimwegen C.ss.R., Dr. J. Nota S.J. en Mr. A. Mertens wordt de oorspronkelijke text van de encyclieken volgens deze gedachten bewerkt, zodat eenieder, elke encycliek, die in het „Gods Plan Nu" verschijnt zonder enige moeite kan volgen. Het schema, waarin de encyclieken zullen verschijnen is eveneens volgens een bepaald plan opgesteld. Indien nodig behoudt de uitgever zich afwijkingen voor.

Zo zal als Nr. 1 verschijnen „Het Huwelijk" door Dr. P. Steur C.M., een encycliek, die in het plan op de 8e plaats komt. Men kan intekenen, wat voordeliger is, en ook de deeltjes los kopen. De reeks is voorlopig geprojecteerd op 15 encyclieken.

Voorlopig verschijnen in deze reeks: Ubi Arcano over de Vrede; Quas Primas over de Christus Koning; Rerum Ecclesiae over de Missie; Mortalium animos over de Hereniging; Miserentissimus Redemptor over het H. Hart; Mens nostra over de Retraite; Divini illius Magistri over de Opvoeding; Casti connubii over het Huwelijk; Ad Cathol Sacerdotii over de Priesters; Quadragesimo anno over de Staat; Caritate Christi compulsi over Atheïsme; Divini Redemptoris over het Communisme; Mit brennender Sorge over het Nationaal Socialisme; Firmissimam Constantiam over Mexico; Ingravescentibus malis over de Rozenkrans.

Deze encycliekenreeks geeft dus geen woordelijke vertaling. De deeltjes zijn kort geformuleerde samenvattingen en daarom voor het grote publiek veel toegankelijker.

Ter illustratie geven wij enkele passage uit de encycliek over het huwelijk:

Hoe hoog is de waarde van het reine huwelijk.
In het grote plan van zijn liefde
tot algeheel herstel van ons ge-
[slacht
gaf Christus aan het huwelijk
een biezondere plaats.
Hij heeft het verheven
tot sacrament,
tot een waar en „groot sacra-
[ment".
Velen vergeten,
zeel velen ontkennen onbe-
[schaamd
de hoge christelijk echtverbond.
Zelfs gelovigen
geven toe
aan deze uiterst verderfelijke
[dwalingen.
Daartoe werd het nodig,
dat de Opperherder der Kerk
zijn stem van apostel verhief
om de Hem toevertrouwde scha-
[pen
af te schrikken
van de weiden met gifplanten
en naar best vermogen
voor besmetting te bewaren.
Ontaarding.
Maar wee:
door film
en radio,
in romans,
toneel
en wufte verhalen,
door kwasi-wetenschap,
wordt het heilig huwelijk,
de zegen van het kind,
de trouw,
de genadenrijke waardigheid van
[dit sacrament
gehoond,
bespot,
met voeten getreden.
Een instelling van mensen.
Men zegt:
Het huwelijk is door mensen ge-
[maakt,
Maar dit brengt mee:
wat mensen maakten,
is aan de wil van mensen prijs-
[gegeven,
en kan door mensen gewijzigd,
door mensen worden afgeschaft.
Dit brengt met zich:
verwildering van levensstijl,
ontstellende lichtvaardigheid,
in omgang en practijken,
verzinken onder alle peil
van waarde en cultuur.

Midden en Zuid Amerika

STUDENTEN VOOR DE LUCHTVAART.

Het blad „La Esfera" meldt, dat een groep Venezolaanse studenten naar de Verenigde Staten is vertrokken om zich te bekwamen in het luchtvaartverkeer, in overeenstemming met het Inter-Amerikaans Luchtvaart-Program.

SISO GEVONNIST.

Het Revolutionnair Tribunaal van Venezuela veroordeelde Dr. Carlos Siso, hogen ambtenaar tijdens de Regering van Medina, om aan de natie vijf huizen terug te geven, die hij met landsgeld had gekocht.

PHILANTHROPISCHE CLUB.

Het blad „El Pais" van Caracas bericht, dat de Directeuren van de Libanese en Syrische Clubs met behulp van de Banco Obrero 40 huizen voor arme gezinnen zullen bouwen; 20 in Caracas en de overige in de andere staten. De huizen zullen gratis aan de grootste families, die de meeste kinderen hebben, worden gegeven.

SPAANSE IMMIGRATIE.

Het blad „El Universal" bericht, dat een groep van 500 Spaanse families, die zich op het ogenblik in Lissabon bevindt, de hulp van het Venezolaans Consulaat aldaar heeft ingeroepen om als immigranten verlof te krijgen en naar Venezuela te kunnen gaan.

Deze families zijn refugié's die voor de tyrannie van Franco zijn gevlucht. De Venezolaanse Regering heeft het geval in studie.

NIEUWE LIJN OP LA GUAYRA.

In de eerste dagen van deze maand, opende de Engelse scheepvaartmaatschappij The Royal English Mail, haar eerste lijn tussen Europa en Venezuela. De eerste boot is de „Sampring", die La Guayra aandeed met 17.000 ton.

MALARIABESTRIJDING.

Het Venezolaanse blad El Universal bericht, dat de Afdeling voor malariabestrijding in het Ministerie van Gezondheid van Venezuela is overeengekomen, met de Rockfeller Stichting om in moerassige streken van de Republiek antimalaria proefnemingen te beginnen.

GEREGELDE DIENST OP DE ANTILLEN.

Het blad „La Esfera" meldt, dat de N.V. Venezolaanse Scheepvaart Maatschappij heeft aangekondigd, dat zij spoedig een geregelde dienst met twee schepen wekelijks, zal openen tussen Venezuela, Curaçao, Aruba, Bonaire en Trinidad. Om deze lijn te onderhouden zal een zestal schepen in de dienst worden gebracht; de nieuwe aangekochte schepen zullen voor andere routen worden gebruikt.

HUIZEN VOOR ARBEIDERS EN MIDDENKLASSEN.

De Banco Obrero van Venezuela heeft erin toegestemd de constructie van 136 arbeiderswoningen en 56 voor middenklassen op verschillende punten in Caracas op zich te nemen. Bovendien komen 4 grote blokwoningen in de wijk „Prado de Maria", die 96 arbeidersgezinnen kunnen bevatten en 40 van de middenklasse.

BOEKEN VOOR GEVANGENEN.

De Venezolaanse revolutionnaire leider Alberto Ravell is met populaire hulp erin geslaagd een bibliotheek in de gevangenis van Maracay, in de Staat Aragua, in te richten. Ravell verklaarde aan de Pers, dat zijn bedoeling is bibliotheken in de meeste gevangenissen van Venezuela in te voeren. Alberto Ravell is een van de revolutionnaire leiders in Venezuela die het meest heeft geleden in het tyrannieke tijdperk. Hij smeedde vermetele revolutionnaire plannen, die hem 14 jaar gevangenisstraf kostten in de verschrikkelijke gevangenissen van Venezuela. Hij werd aan bloed en zon-martelingen onderworpen en moest de pijnbank-martelingen verduren".